

Styrelederen har ordet ...

Kjære medlemmer av Norsk vannforening og lesere av tidsskriftet VANN!

Vi har akkurat lagt bak oss et flott jubileumsseminar med en storslagen middag i Ingeniørenes Hus.

Jeg vil først gjerne takke alle som var til stede på jubileumsseminaret. De mange "veteranene" blant Norsk vannforenings medlemmer bidro sterkt til at debatten ble interessant med sine gode kommentarer og spørsmål. Den gode stemningen fortsatte under middagen. Det var veldig fint å få høre så mye om de første årene av Norsk vannforenings historie fra flere av de som har vært med siden starten. Og jeg var glad for å kunne takke spesielt Ågot Tangerud og redaktøren av VANN gjennom mange år, Oddvar Lindholm. Dagens redaktør, John Raaheim, fortjente også en spesiell takk. VANN er blitt et enda viktigere fagblad, og John har bidratt sterkt til dette. I tillegg var det hyggelig å treffe flere av de tidligere lederne av foreningen. Omtale og bilder fra jubileet kan dere også se på nettsiden vår.

På siste årsmøte ble jeg valgt som ny leder i denne ærverdige foreningen. Det er med en viss ærbødighet jeg har valgt å påta meg dette vervet. Men jubileumsfeiringen ga meg også en god porsjon motivasjon til å føre det positive arbeidet i foreningen videre. Jeg har sittet i styret i Norsk vannforening i 10 år, og vært leder av utviklingskomiteen i de siste årene, så jeg kjenner heldigvis foreningen godt.

Høsten 2014 skal styret revidere foreningens strategi. Dagens strategi kan dere lese på nettsiden under "Om foreningen". Våre grunnleggende aktiviteter, fagtreff, seminarer og tidsskriftet VANN, skal det ikke rokkes ved, men

det er viktig at vi utvikler oss og følger med i tiden også på andre måter. I den prosessen vil vi bl.a. finne fram forslag fra spørreundersøkelsen som vi hadde i 2012. Og jeg vil gjerne oppfordre dere til å ta kontakt hvis dere har gode ideer til styret.

Siden jeg kanskje ikke er like godt kjent i alle miljøer, så tenkte jeg at jeg kunne presentere meg og min vannbakgrunn litt bredere her i VANN.

Jeg er utdannet biolog fra Universitetet i Oslo i 1980. Tok pedagogisk seminar, og jobbet i åtte år som lektor i videregående skole. Det første året mitt var på Grefsen. Der tok jeg bl.a. med meg flere naturfagklasser på befaring og undersøkelse av bunnfaunaen i Akerselva fra Frysja via Bentsebrua til Grünerløkka. Det var helt tydelig å se forurensningspåvirkningen i elva da.

Turen gikk nordover til Nordreisa kommune i 1982. Der var jeg lektor på Nordreisa videregående skole i seks år. Vi fikk to barn i den perioden. Da MIK-prosjektet (Miljøvern i kommunene) ble etablert i 1988, var Nordreisa en av ca. 80 kommuner som fikk finansiert en egen miljøvernleder fra staten, og det ble meg. Der var jeg i fem år. I tillegg til veldig mange snøscootersaker startet jeg arbeidet med en vannbruksplan for Reisavassdraget, en fantastisk flott lakseelv med ti mil lakseførende strekning, men på den tiden med mye konflikter knyttet til fiske og ferdsel. Jeg laget også en fisketiltaksplan for Rotsundelva.

Etter elleve fantastiske år i nord flyttet vi sørover igjen. Jeg hadde et friår, der jeg bl.a. tok

Samplan (samfunnsplanlegging) og studerte miljørett (5. avd.). Etter dette ble jeg ansatt som miljøvernrådsgiver og kommuneplanlegger i Hurum kommune. Det var en stor kontrast til Nordreisa. Det mest konkrete jeg gjorde var å få etablert en kyststi langs Hurumlandet. Men arbeid med vann var også viktig her. Særlig gamle isdammer var spennende. Med støtte fra kommunen og en engasjert naturfaglærer gjennomførte ungdomsskolen på Sætre en kartlegging av salamandre og andre arter i alle kjente dammer i kommunen. Spredte avløp og ulike avløpsløsninger i hytteområdene var også et arbeidsområde.

Etter fem år kom jeg til Fylkesmannen i Buskerud. Der jobbet jeg med mye forskjellig, både kommunikasjon og beredskap, men de siste fem årene var jeg fagkoordinator for forurensning og vannmiljø. Jeg gjennomførte bl.a. tilsyn og revisjoner på kommunale avløpsanlegg. Det største prosjektet jeg jobbet med var ”Ren Dram-

mensfjord 2015”, en plan for opprydding i de forurensete sedimentene i det indre av Drammensfjorden. Jeg var også med på starten av pilotfasen for vanndirektivarbeidet i Vest-Viken. Det var i denne perioden jeg ble valgt inn i styret i Norsk vannforening.

Etter nesten ti år hos Fylkesmannen ble jeg rastløs igjen, og søkte meg til NVE, der jeg jobbet i et par år med vannkraftkonsesjoner og revisjoner, og sikret meg kompetanse i vassdragsjus. Da stillingen som koordinator for vanndirektivarbeidet ble ledig internt i NVE, så søkte jeg og fikk den. Og med den kom alle mine tidligere erfaringer med ulike vannforvaltningsoppgaver og ulike forvaltningsnivåer til nytte, for i dette arbeidet er det nødvendig med helhetlig vannforvaltning og dialog mellom ulike forvaltningsnivåer.

Og nå ser jeg ser fram til å være leder i Norsk vannforening.

Inger Staubo